ତେଜ ସିଂହ

ବନାମ

ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମେ 10,1994

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶୀକରଣ (ମଧ୍ୟମ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ସରକାରୀ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ) ନିୟମାବଳୀ, 1968- ନିୟମ 3(VI-A) ଏବଂ ନିୟମ 17-A- ଜମି- ଆବଣ୍ଟନ - ଆବେଦନ କରିବା ସମୟରେ ତଥ୍ୟ ଲୁଚାଇବା-ନିର୍ଣ୍ଣିତ ନିୟମ 17- A ଯଦିଓ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଛିଲା ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ଠକେଇ ଦ୍ୱାରା ଆବଣ୍ଟନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତାହା ଅସିଦ୍ଧ ହୁଏ-ବାତିଲ ବୈଧ ଅଟେ- ରାଜସ୍ଥାନ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1889 ର ଧାରା 23 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବୋଲି ଧରାଯାଏ- ତଥାପି ବେଦଖଲ ନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି - ମାମଲାର ବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଡିକ୍ରି ଦାୟର କରି ବାତିଲ ବଜାୟ ରହିଛି ।

ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶୀକରଣ (ମଧ୍ୟମ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ସରକାରୀ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ) ନିୟମାବଳୀ, 1968 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ଜମି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିୟମ 17-A ଅନୁଯାୟୀ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ଗ୍ରାମ ସେବକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କର ଆୟର ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ସ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ କୃଷକ କିମ୍ବା ଭୂମିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲେ । ଆବେଦନ ତଥା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ବାତିଲ ଆଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନିୟମ 17-A ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ଆବଣ୍ଟନକୁ ବାତିଲ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ପିଛିଲାକାଳୀନ ନଥିଲା ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା 1. ଯଦିଓ ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶୀକରଣ (ମଧ୍ୟମ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ସରକାରୀ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ) ନିୟମାବଳୀ, 1968 ର ନିୟମ 17-Aକୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ

ଦିଆଯାଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ରୁଟିକୁ ଦମନ କରି କିମ୍ବା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ରୁଟିକୁ କିମ୍ବା ନିୟମ 17-A ରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରକକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ସରକାରୀ ଜମିର ହସ୍ତାନ୍ତରୀକରଣ ଆଦେଶ ପାରିତକୁ ଅସିଦ୍ଧ କରେ, ଏହି ଆଦେଶ ବେଆଇନ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ରାଜସ୍ଥାନ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1889ର ଧାରା 23 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାର କ୍ଷମତାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ, ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ବାତିଲ ଆଦେଶ ବେଆଇନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାକୁ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । [1016- A-C, 1015-G]

2. ତଥାପି, ଏହି ମାମଲାର ବିଶେଷ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯଦିଓ ବାତିଲ ଆଦେଶ ବୈଧ, ତଥାପି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜମିରୁ ବେଦଖଲ ନକରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରାଯାଉଛି । [1016- E- F]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6084/1990 ।

D.B.C. W.P. ସଂଖ୍ୟା 2394 /1990ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 12.7.90 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ସିଂଭି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ କାନ୍ତ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅରୁଣେଶ୍ୱର ଗୁପ୍ତା ଏବଂ କେ. ଏସ୍. ଭାଟ୍ଟି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଗ୍ରାମ ସେବକ ଥିବା ସମୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନଭେମ୍ବର 18,1968 ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶୀକରଣ (ମଧ୍ୟମ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ସରକାରୀ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ) ନିୟମାବଳୀ, 1968 ସଂକ୍ଷେପରେ "ନିୟମାବଳୀ" ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ରାମଖେଡ଼ା ତହସିଲ ନିମ୍ବାହେରାର ଖସରା ସଂଖ୍ୟା 106 ରେ 5 ବିଘା ଜମି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଜୁନ୍ 20,1980 ତାରିଖର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା, ଚିତ୍ତୋରଗଡ଼ର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଆବଣ୍ଟନକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ

ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନ ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନ ସମୟରେ ସେ ଜଣେ ଗ୍ରାମ ସେବକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ କୃଷକ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଜଣେ ଭୂମିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି । ଆବେଦନରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ରାଜସ୍ୱ ପରିଷଦ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2394/90 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ 1990 ମସିହା ଜୁଲାଇ 12 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ । ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ 'ନିୟମାବଳୀ' ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଭୂମିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

> “ନିୟମ 3 (vi-A) "ଭୂମିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି" କୁ ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛି :"ଭୂମିହୀନ" ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥ ରାଜସ୍ଥାନର ଜଣେ ବାସିନ୍ଦା ଯିଏ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ କୃଷକ କିମ୍ବା ଜଣେ କୃଷି ଶ୍ରମିକ, ଚାଷ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଜମି ଚାଷ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଏବଂ ଯାହାର ଆୟର ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ସ ହେଉଛି କୃଷି କିମ୍ବା ଗୋରୁ ପ୍ରଜନନ ପରି କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ବୃତ୍ତି, ଯଦି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜସ୍ଥାନର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର ଭୋଗାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଜମି ଧାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏପରି ଜମି ଯାହା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ଏକ ଖଣ୍ଡରୁ କମ୍ ଯାହାଗୁଡିକର ବିଭାଜନ ଅସମ୍ଭବ ।
>
> ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଉପ-ପ୍ରଭାଗ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ସାଗ୍ରିକୁ ସେହି ଗାଁର ଭୂମିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ।
>
> ବ୍ୟାଖ୍ୟା-ଏହି ପରନ୍ତୁକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ "ସାଗ୍ରି" ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବେଠି ବ୍ୟବସ୍ଥା (ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1976 (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ 19/1976) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ବେଠି ।

ଏହାର ଏକ ପଠନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୂମିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ପୂରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯଥାଃ (i) ସେ ରାଜସ୍ଥାନର ବାସିନ୍ଦା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ (ii) ସେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ କୃଷକ କିମ୍ବା କୃଷି ଶ୍ରମିକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଜମି ଚାଷ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ଏବଂ ଯାହାର ଆୟର ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ସ କୃଷି କିମ୍ବା ପଶୁପାଳନ ଇତ୍ୟାଦି ପରି କୌଣସି ସହାୟକ ବୃତ୍ତି ରହିବ, ଯଦି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ରାଜସ୍ଥାନର କୌଣସି

ସ୍ଥାନରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଜମି ଧାରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଜମି ଏକ ଖଣ୍ଡରୁ କମ୍, ସେ ଜମିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ଏହି ପରନ୍ତୁକ ଏବଂ ଏହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା 1976 ମସିହାରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସହିତ ଆମେ ଅବଗତ ନାହୁଁ ।

ଏହି ମାମଲାରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ନିୟମ 17-A ଯାହା ଅଧୀନରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ପିଛିଲା ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରିବାର କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅଧିକାରିତାରୁ ବଞ୍ଚିତ ।

ନିୟମ 17-A ଏହିପରି ଲେଖାହେଇଛି : -

" 17-A- ଆବଣ୍ଟନ ବାତିଲ-ଯଦି ଆବଣ୍ଟନ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଛି, କିମ୍ବା ନିୟମାବଳୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଆବଣ୍ଟନକାରୀ ଆବଣ୍ଟନ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଆବଣ୍ଟନକୁ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ ବାତିଲ କରିବାର କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲାର ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କର ରହିବ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପାଇଁ, ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ନଦେଇ ପାରିତ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଏହି ନିୟମ ମେ 23,1972 ରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ଦିଆଯାଇନଥିଲା । ତେବେ, ରାଜସ୍ଥାନ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1889 ର ଧାରା 23 ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା କିମ୍ବା ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବାର କ୍ଷମତା, ଏହିପରି ପାରିତ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ସମୟ ସମୟରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ତେଣୁ, ଅଧିସୂଚନା କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାର କ୍ଷମତାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରିବାର କ୍ଷମତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିବ । ଏହା ହେଉଛି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଂରକ୍ଷିତ ସାଧାରଣ କ୍ଷମତା, ଯାହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ନିବେଶ କରାଯାଇଛି । ଯଦିଓ ନିୟମ 17-Aକୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ଦିଆଯାଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ

ଯେତେବେଳେ ଆଦେଶଟି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ରୁଟି ଦମନ କରି କିମ୍ବା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ରୁଟି କିମ୍ବା ନିୟମ 17-Aରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରକକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ସରକାରୀ ଜମିର ଆଦେଶ କିମ୍ବା ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାର ନଷ୍ଟ କରିଥାଏ, ଆଦେଶ ଅବୈଧ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ମାମଲାରେ, ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନ ଏବଂ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାର ତାରିଖ, ଯଥା ନଭେମ୍ବର 18,1968 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଗ୍ରାମ ସେବକ, ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ । ଯଦିଓ ସେ ଜଣେ ବାସିନ୍ଦା ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଆୟର ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ସ ଥିଲା ଗ୍ରାମ ସେବକ ଭାବରେ ସେବା ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ କୃଷକ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ବିବରଣୀ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ବାସ୍ତବ ତଥ୍ୟକୁ ଦମନ କରିବା ଏବଂ 5 ବିଘା ଜମି ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାର ଆଦେଶ ପାଇବା ସମାନ ହେବ । ତେଣୁ, ବାତିଲ ଆଦେଶକୁ ବେଆଇନ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାକୁ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରିତା ବିନା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା କି । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଯଦିଓ 1968 ମସିହାରେ ଜଣେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଗ୍ରାମ ସେବକ ଥିଲେ, ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ 1973 ମସିହାରେ ସେ ଏହି ପଦରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ କୃଷକ ଭାବେ ନିଜର ବୃତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ 20 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସେହି ଜମିରେ ଚାଷ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଜମିର ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ଏହା ଆଧାରରେ ତଥା ଏହାର ସମର୍ଥନରେ ସତ୍ୟପାଠରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଋଣ ଉପରେ ଜମି ବିକଶିତ କରିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାର ବିଶେଷ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯଦିଓ ଆମେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛୁ ଯେ ବାତିଲ ଆଦେଶ ବୈଧ, ଆମେ ବାତିଲ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଆଦେଶ ବାତିଲ କରୁଛୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଜମିରୁ ବେଦଖଲ ନକରିବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବରୁ ଦେଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଟିର ସମାଧାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଟି.ଏନ. ଏ. ଆବେଦନ ସମାଧାନ ହୋଇଥିଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।